

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010154
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavlína Krajčírová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2515010154.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Pavlíny Krajčírovej a prísediacich Ľudmily Juríčkovej a Ing. Mariána Kellera, v trestnej veci proti obžalovanej M. U. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.12.2015, takto

rozhodol:

Obžalované:

M. U., nar. XX.XX.XXXX v R., Č., trvale bytom R., I.. H. Č.. XXXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

N.Á. U., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R.G., I.. H. Č.. XXXX/X, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

s ú v i n n é , ž e :

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 25.02.2015 v čase okolo 11.00 hod. v obci D. na F. ulici pri X. D. zozadu dobehli v tom čase na bicykli jazdiacu P. X., nar. XX.XX.XXXX, svojimi telami jej zabránili v ďalšej jazde, pričom jedna z nich ju sotila do hrude, v dôsledku čoho P. X. spadla na koleno, následne sa obe obvinené na ňu natlačili a z ľavého bočného vrecka pleteného svetra jej odcudzili hnedú peňaženku s hotovosťou 150,- Eur, čím poškodenej P. X., bytom D., I.. N. Č.. XXX/XX spôsobili škodu vo výške 150,- Eur,

t e d a :

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l i :

zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 5 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov u každej.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre výkon trestu zaraďujú do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním vykonanom na hlavnom pojednávaní, výsluchom obžalovaných M. U. a N. U., prečítanou výpoveďou poškodenej P.S. X., výpoveďami svedkov H. D., E. R., S. N., H. N., W. U., znaleckým posudkom znalkyň z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria J.. L. K. a J.. J. E., výsluchom znalkyne J.. L. K. na hlavnom pojednávaní, prehraním kamerového záznamu, ako aj oboznámením sa ostatného spisového materiálu, súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obe obžalované spáchanie skutku kladeného im za vinu v zmysle obžaloby popreli.

Obžalovaná M. U. v prípravnom konaní najskôr uviedla, že dňa 25.02.2015 možno prechádzala cez obec D., ale žiadnu pani idúcu na bicykli neokradla, ani jej dcéra obžalovaná N. U.. V D. má na ulici Š. rodinu a chodia tam na manželovom aute zn. G. G. s evidenčným číslom R. - XXX O.. Kto lúpež na nejakej babke mohol spraviť ona nevie, ale určite to nebola ona a ani jej dcéra N.. Keď idú k rodine, nemajú dôvod zastavovať na F. ulici v D., ani vystupovať z auta, takže pri kultúrnom dome nešli za žiadnou babkou. Po predložení kamerového záznamu uviedla, že je to ona aj so svojou dcérou N. U., ale žiadny prepád nespravili, ani nikoho neokradli. Následne si spomenula, že tejto babke ponúkali na predaj ponožky. Nie je pravdou, že by ju bola sotila, nedrgla do nej, nevšimla si, že by táto žena spadla. Iným ľuďom ponožky v uvedený deň neponúkala, lebo nebolo komu a išli na ich aute preč.

Na hlavnom pojednávaní v podstate tieto skutočnosti zopakovala. Uviedla, že pokiaľ uvedenej babke núkali ponožky, poškodená jej povedala, že nič nekupuje a odišli preč. Poškodenú len oslovila, aby počkala a ako prišli k poškodenej, tejto sa iba dotkla pleca. Ako na poškodenú kričali, aby počkala, táto zišla z bicykla. Je pravdou, že v blízkosti sa nachádzali nejakí ďalší ľudia, týmto však nič na predaj neponúkali, sadli do auta s obžalovanou N. U. a odišli preč.

Obžalovaná N. U. v prípravnom konaní pri svojom výsluchu uviedla, že prechádzali spolu so svojou matkou M. U. na modrom aute cez obec D., kto vozidlo riadil nevie. Prechádzali tadiaľ za účelom predaja ponožiek. Tieto ponúkali viacerým ľuďom, avšak nikto ich nechcel. Najskôr uviedla, že spolu s matkou obžalovanou M. U. žiadnej pani, ktorá prechádzala na bicykli ponožky nenúkali. Po tom, čo bol predložený kamerový záznam uviedla, že je to ona aj so svojou matkou M. U., pričom na tomto zázname je vidieť, ako išli za ženou idúcou na bicykli, ponúkali jej ponožky, ktoré však odmietla kúpiť. Poprela, že by túto ženu okradli, niečo jej urobili, ani ju neolúpili. Za pár sekúnd ako je na kamere vidno, išli cez trávnik k budove kultúrneho domu, kde sa nachádza aj pošta a potom išli preč.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná uviedla, že ako vystúpili v D. z auta, ktoré riadil jej brat, pričom v D. chceli navštíviť rodinu, zbadala poškodenú, ktorá išla po hlavnej ceste na bicykli, zakričala preto na ňu, že niečo pre ňu má, pričom ešte na poškodenú mala kričať, aby si dala pozor a nespadla z bicykla a tejto ponúkala ponožky a tričká. Keďže táto žena odmietla, odišli smerom k pošte, kde sa chcela opýtať na nejakú pôžičku, pričom jej však matka M. U. povedala, aby tam nešla, že sa na pôžičku opýtajú v R. a preto sadli do auta a išli preč. Obžalovaná uviedla, že sa poškodenej ani nedotkla, poškodenej sa dotkla iba jej matka M. U. a to tak, že jej položila ruku na plece. Je pravdou, že niekde v blízkosti sa nachádzali aj ďalší ľudia a tiež tam stálo nejaké bledé auto G.. Po tom, čo sadli do auta, už nešli na návštevu k rodine, ale odišli preč.

Poškodená P. X. bola vypočutá v prípravnom konaní po vznesení obvinenia dňa 05.03.2015. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila, pričom podľa lekárskej správy z Q. R. D. O. F. (č.l. 438), ako aj z lekárskej správy zo M. Y. (č.l. 442) vyplýva, že poškodená bola v nemocničnom ošetrovaní do 15.09.2015, odkiaľ bola prepustená. Zo správy M. Y. vyplýva, že táto je v starostlivosti psychiatra a nie je schopná zúčastniť sa hlavného pojednávanie na súde. S poukazom na túto skutočnosť súd preto v súlade s ustanovením 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku prečítal jej výpoveď z prípravného konania. Táto v prípravnom konaní uviedla, že v kritický deň išla v obci D. na bicykli smerom k obchodnému domu H. okolo kultúrneho

domu, kde je aj pošta. Zrazu k nej dobehli zozadu dve cigánky, jedna z nich z ničoho nič oboma svojimi rukami do nej hrkla, a to do ramena a hore k hrudníku, až spadla na koleno, ktoré si udrela, ale snažila sa udržať rovnováhu. Bicykel nespadol, keďže tieto osoby boli na nej natlačené, pričom po chvíľke odbehli. Vtedy jej museli z ľavého vrečka hnedého pleteného svetra, ktorý mala oblečený, vybrať jej starú hnedú peňaženku, v ktorej mala 150,- Eur vo viacerých bankovkách, čo bol zostatok z dôchodku. Peňaženka bola bez hodnoty, koženková asi 30 ročná, ale obľúbená. Potom od nej odbehli preč smerom k pošte a ona išla povedľa bicykla, prešla na chodník a išla smerom k Jednote. Bola dezorientovaná z toho, čo sa jej stalo. Po chvíli išla naspäť a oslovila tam stojacich ľudí a povedala im, že ju cigánky okradli. Jedna pani s ňou išla na Obecný úrad D. a odtiaľ išli na políciu do R., kde vypovedala. To, že by jej uvedené osoby ponúkali ponožky alebo iné oblečenie nie je pravdou. Uviedla, že z uvedených osôb má strach, nechce s nimi mať nič spoločné a z toho dôvodu si ani neuplatnila nárok na náhradu škody.

Vypočutý svedok H. D. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 25.02.2015 okolo 11.00 hod. bol v obci D. na miestnej pošte, pričom ako bol na schodoch, všimol si na pravej strane popri hlavnej ceste na chodníku E. R., ako sa rozpráva s nejakou ženou a za nimi išla nejaká staršia pani na bicykli, pričom v tom čase nevedel ako sa volá. Ako táto prechádzala na bicykli videl, ako k nej zozadu pribehli dve N.Ó., strčili do nej, videl, že jedna jej sotila do ramena alebo do hrude, či aj druhá nevie, keďže tá bola otočená chrbtom a nevidel jej ruky. Určite však videl, ako jedna z tých žien do ženy na bicykli rukou sotila, pričom babka stratila rovnováhu, začala z bicykla padať, avšak nespadla, rukou sa oprela o zem a bicykel zostal stáť. Bolo vidieť, ako sa snažila udržať rovnováhu a rukou sa chytila zeme. Uvedené N. stáli v jej tesnej blízkosti, pričom o chvíľu len začali bežať dolu briežkom po tráve smerom k nemu pri schody, odkiaľ sa rozbehli smerom k zdravotnému stredisku, kde ich čakalo odstavené auto, do ktorého nastúpili a rýchlo odišli preč. Išiel preto za tou babkou, ktorá nekričala, len bola trocha dezorientovaná, sama sa postavila a držala bicykel. Povedal jej, aby si skontrolovala peňaženku a doklady, lebo sa mu zdalo chovanie tých N. podozrivé. Ona si otvorila tašku, spýtal sa jej, či má peňaženku, pričom ona mu uviedla, že peňaženku mala v ľavom vrecku vo svetri a že jej zmizla. Pýtal sa svedkyne R., že či to videla, ktorá povedala mu, že áno. Potom išiel na obecný úrad, kde to oznámil pracovníčke, aby zavolała políciu. Nevidel, že by tieto N. ponúkali niečo na predaj, alebo že by niečo mali v ruke. Svedok uviedol, že z miesta, kde sa nachádzal mal dobrý výhľad smerom k miestu, kde sa incident odohral, mohla to byť vzdialenosť asi 20 metrov. Uvedené skutočnosti zopakoval aj pri konfrontácii k obom obžalovaným, a tiež na svojej výpovedi zotrval aj po tom, čo bol prehratý kamerový záznam.

Svedkyňa E. R. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že v kritickom čase sa nachádzala na F. ulici v D., pri miestnej pošte. Všimla si, ako dve N. rýchlym krokom idú k poškodenej X., ktorá išla na bicykli popri F. ceste. Videla, ako ju tieto N.Ó. dobehli a začali sa do nej tlačiť a úplne sa na ňu natlačili tak, že až táto musela zastať a zísť z bicykla. Proste ju donútili zastať a aby nespadla, táto musela aj zísť z bicykla. Videla, ako poškodená zabalansovala a zišla z bicykla, lebo tieto boli na nej natlačené. Tiež videla, ako jedna z nich občiahla poškodenú rukami, ale či jej niečo zobrala z vrečka, to nevie. Zdalo sa jej to veľmi čudné, podľa jej názoru poškodenej neponúkali nič predaj. Toto všetko sa odohralo v krátkom čase, pričom sa hneď rozbehli dolu trávnikom smerom k pošte, kde potom nastúpili do zeleného auta G. G., R. - XXX O.. Uvedenú značku si zapamätala, lebo sa jej nezdalo toto konanie normálne a mala podozrenie, že poškodenú mohli okradnúť. Kam s týmto autom potom odišli, nevie. Potom, ako sa to stalo za ňou prišiel svedok D. a pýtal sa jej, či videla čo sa stalo, pričom povedal, že to pôjde nahlásiť na obecný úrad. Svedkyňa uviedla, že tieto osoby zrejme nič nepredávali, lebo pri nikom sa nezastavili, len pri poškodenej. Je možné, že do nej aj sotili, lebo celé sa to odohralo veľmi rýchlo. Potom sa spoločne s D. rozprávali pri zastávke s poškodenou, pričom sa jej D. pýtal, či má peňaženku, načo táto uviedla, že jej peňaženka chýba.

Svedkyňa N. aj opísala, jedna bola staršia žena, mal cop, oblečenú mala vetrovku s kožušinou, druhá mala oblečené tmavšiu vetrovku.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa v podstate tieto skutočnosti zopakovala, pričom uviedla, že v tom čase bola pri pošte, bola otočená rovno smerom, kde N. pristavili poškodenú a teda videla, čo sa tam odohralo. Mohla byť vzdialená od nich asi 30 metrov. Aj pri konfrontácii medzi oboma obžalovanými zotrvala na tomto svojom stanovisku.

Vypočutý svedok S. N. tak v prípravnom konaní ako ja na hlavnom pojednávaní, uviedol, že v kritickom čase bol v D., pričom sedel vo svojom vozidle G. G. a čakal na svojho kamaráta H. D., ktorý išiel na poštu. Odtiaľ ako sedel v aute, v spätnom zrkadle videl, ako zo zeleného vozidla G. G. vystúpili pri

obecnom úrade dve N., okolo nich prešla na bicykli staršia pani, ktorú dobehli, opreli sa do nej, jedna z nich ju sotila do vrchnej časti tela, donútili ju zoskočiť z bicykla tak, že zostala jedným kolenom na zemi, pričom jedna z nich jej vytiahla z vrecka svetra peňaženku. Toto videl zreteľne, chcel ísť aj s autom za nimi, ale vtedy začali N. utekať ku kulturáku a odtiaľ k vozidlu, na ktorom prišli. Medzitým došiel k autu jeho kamarát D., ktorý nasadol do jeho vozidla a rozbehli sa po uvedenom aute, ktoré však odbočilo do najbližšej uličky, kde sa im stratilo. Svedok uviedol, že nevidel, že by tieto N. ponúkali poškodenej niečo na predaj. Následne sa s poškodenou rozprával a táto mu uviedla, že jej zmizla peňaženka.

Na hlavnom pojednávaní svedok v podstate tieto skutočnosti zopakoval, uviedol, že najskôr išli za poškodenou, neskôr sadli do auta, chceli prenasledovať tieto N., ktoré sa však stratili. Svedok tieto skutočnosti zopakoval aj po tom, čo bol prehratý kamerový záznam. V celom rozsahu potvrdil, že z vozidla, v ktorom sedel, v spätnom zrkadle celú situáciu sledoval.

Svedok H. N. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritickom čase bol v D. na pošte, kde bol pre balík a tento si potom dával na bicykel. Videl, ako po ceste ide poškodenej X. a pri nej sa nachádzali dve N.. Spočiatku tomu nevenoval pozornosť, ale potom zbadal ako s touto mixujú, mala naklonený bicykel a boli na nej natlačené. Svedok uviedol, že toto celé sa zbehlo veľmi rýchlo. Ako sa pohol s bicyklom, tieto N. sa rozbehli krížom po trávniku smerom k pošte. S poškodenou sa neskôr rozprával, pričom táto mu povedala, že jej zobrali peňaženku s peniazmi.

Vypočutý svedok W. U. syn obžalovanej M.X. U. a brat obžalovanej N. U., tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní využil svojej zákonné právo a odmietol sa vyjadriť.

Ako vyplýva zo znaleckého posudku znalkyň z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria J. L. K. a MUDr. J. E., ako aj z výpovede znalkyne J. K. na hlavnom pojednávaní, obžalovaná N. U. netrpí žiadnou duševnou poruchou a tiež ňou netrpela ani v čase spáchania skutku. Táto mohla rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať v plnej miere. Jej pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie jej nebezpečný.

Ďalšími dôkaznými prostriedkami sú kamerové záznamy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prehraté a je z nich zrejmé, že na mieste skutku sa nachádzalo vozidlo G. G., ktoré prešlo popri poškodenej. Z kamerového systému umiestneného na kultúrnom dome vyplýva, že z vozidla vybehli dve N., ktoré utekajú po hlavnej ceste k poškodenej X., túto dobehli na úrovni obecného parku. Následne je vidieť, ako tieto dve N. utekajú od poškodenej cez obecný park k zdravotnému stredisku. K týmto kamerovým záznamom je v spise pripojená aj fotodokumentácia (č.l.97-102).

K zákonnosti použitia kamerového záznamu boli zadovážené listinné doklady a to zmluva o poskytovaní technickej služby s prílohami (č.l. 108-164).

Vychádzajúc z takto vykonaného dokazovania, po zhodnotení týchto dôkazov a jednotlivo i súhrne súd dospel k záveru, že vina oboch obžalovaných je nepochybne preukázaná. Je potrebné uviesť, že obe obžalované najskôr v prípravnom konaní popreli, že by prišli akýmkoľvek spôsobom do kontaktu s poškodenou P. X.W.. V obci D. na Š. ulici majú rodinu, chodia tam autom a keď idú k rodine, nemajú dôvod sa na F. ulici zastavovať. Až po prehratí kamerového záznamu obe obžalované potom zmenili svoju výpoveď. Uviedli, že síce sa stretli s poškodenou, túto však nenapadli, nedrgali do nej, iba jej ponúkali ponožky. Popreli, že by voči poškodenej použili akékoľvek násilie, prípadne jej zobrali peňaženku s finančnou hotovosťou. Je potrebné konštatovať, že uvedený kamerový záznam je iba podporný dôkaz, ktorý usvedčuje obe obžalované, že v obci D. vystúpili z auta a dostali sa do kontaktu s poškodenou. Z kamerového záznamu, ako aj z vyhotovenej fotodokumentácie (č.l. 97 - 101) je vidieť v kritickom čase rozostavenie jednotlivých ľudí. Na strane č.l. 101 (obrázok č. 9,10) z pohľadu ako to zachytila kamera je vidieť poškodenú na bicykli a vedľa nej sa nachádzajúce obe N., pričom práve strom, ktorý sa nachádza pred touto kamerou zabraňuje bližšie vidieť, čo sa odohralo medzi obžalovanými a poškodenou. Na č.l. 98 (obrázok č. 3 a 4 ako aj 9 a 10) je vidieť, ako prechádza svedok D. smerom z pošty k odstavenému autu, v ktorom ho čakal svedok N., pričom s poukazom na polohu svedka D. je evidentné, že tento mohol vidieť situáciu, ktorá sa odohrala medzi poškodenou a obidvoma obžalovanými. Z uvedeného je zrejmé, že svedkovia, či už D., N. ako aj N. a R. mohli vidieť situáciu, ktorá sa odohrala medzi poškodenou a obžalovanými, vzhľadom na miesto, kde stáli a výhľad, ktorý mali na toto miesto, kde sa nachádzala poškodenej. Títo svedkovia jednoznačne potvrdili, ako obe obžalované k poškodenej prišli, jedna z nich ju rukou sotila, donútili ju zoskočiť z bicykla, pričom svedok S. N. jednoznačne potvrdil, že videl, ako jej jedna z týchto N. vytiahla zo svetra peňaženku. Na týchto tvrdeniach svedkovia zotrvali aj počas

hlavného pojednávania, aj pri konfrontáciách s obidvomi obžalovanými. Možno preto konštatovať, že práve tieto výpovede svedkov jednoznačne usvedčujú obe obžalované. Pokiaľ ide o kamerový záznam, z tohto možno iba potvrdiť, že obe obžalované sa v kritickom čase na tvári miesta nachádzali, ale bližšie k situácii, aká sa odohrala medzi poškodenou a obžalovanými, ktoré napadli poškodenú sú jednoznačne výpovede týchto svedkov.

Po právnej stránke súd konanie oboch obžalovaných kvalifikoval ako zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, pretože spoločným konaním (po vzájomnej dohode) násilím sa zmocnili cudzej veci (peňaženky) a takýto čin spáchali na 85-ročnej osobe, teda chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Násilie je prostriedkom zmocnenia sa cudzej veci a je to použitie fyzickej sily k zamedzeniu očakávaného odporu.

Podľa § 139 písm. e/ Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Obe obžalované boli uzrozumené s tým, že osoba, ktorú si vyhľadali a napadli, je staršia ako šesťdesiat rokov.

Trestný čin lúpeže má dva objekty, a to osobnú slobodu a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Objektívna stránka spočíva v použití násillia alebo hrozby násillím, alebo prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. V danom prípade nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násillie alebo hrozba bezprostredného násillia sú prostriedkom na zmocnenie sa cudzej veci, preto musia prechádzať k zmocneniu sa tejto veci. Pokiaľ ide o formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, nie je hodnota veci rozhodujúca a nie je rozhodujúce ani to, či poškodenému vôbec vznikla majetková škoda, resp. že nemal žiadnu vec pri sebe. Úmysel páchatel'a smeruje k tomu, aby prekonal alebo znemožnil odpor obete, pre ktorý sa inak nemôže zmocniť veci, ako aj k tomu, aby sa zmocnil cudzej veci. K rozlíšeniu trestného činu lúpeže a krádeže je potrebné uviesť, že za násillie v zmysle § 188 ods. 1 Trestného zákona treba považovať také počínanie páchatel'a, pri ktorom prekonáva odpor napadnutého, napr. tým, že vecou myká a podobne. Neočakávané vytrhnutie veci z ruky poškodeného bez použillia násillia možno preto považovať za krádež. V danom prípade násillie voči poškodenej spočívalo v tom, že obžalované svojimi telami jej zabránili v ďalšej jazde na bicykli, jedna z obžalovaných do nej sotila, v dôsledku čoho poškodená spadla na koleno a obe sa na ňu natlačllli.

Obžalovaná M. U. pred vzatím o väzby bola poberateľkou peňažného príspevku na opatrovanie svojho manžela R. U.. Ako vyplýva z registra trestov, doposiaľ bola 12 krát súdne trestaná, prevažne pre trestné činy krádeže v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody. Naposledy bola odsúdená na území SR trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T 41/2014 zo dňa 02.04.2014, právoplatným dňa 09.05.2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Pre tento trestný čin jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Obžalovaná bola v minulosti štyrikrát vo výkone trestu odňatia slobody. Skutok, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie, spáchala teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Je potrebné tiež konštatovať, že už v minulosti bola odsúdená Okresným súdom Prievidza sp. zn. 1T/248/2008 zo dňa 10.06.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/109/2009 zo dňa 08.10.2009 pre spolupáchatelstvo zločin porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a iné a za to jej bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a podmiennečne bola prepustená z výkonu tohto trestu s probačným dohľadom dňa 14.10.2010 Okresným súdom Nitra sp. zn. 3Pp/134/2010, pričom 25.10.2013 sa osvedčila.

Obžalovaná N. U. bola pred vzatím do väzby evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Priestupkovo prejednávaná bola 1 krát a to v roku 2009, kedy sa dopustila priestupku proti majetku. Doposiaľ bola 8 krát súdne trestaná, prevažne pre krádeže v súbehu s porušovaním domovej slobody. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2T/183/2010 zo dňa 17.09.2014, pre prečin krádeže, kedy jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 2 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonala dňa 04.11.2014, pričom uvedený trest bol súhrnný a bol zrušený predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 3T/37/2010 zo dňa 16.06.2010, v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 2To/69/2010 zo dňa 28.10.2010, kedy bola odsúdená za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody na nepodmienečný trest

odňatia slobody v trvaní 4 roky 2 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/248/2008 zo dňa 10.06.2009 v spojení s rozsudkom Krajského Trenčín sp. zn. 23To/109/2009 zo dňa 08.10.2009 bola odsúdená za spolupáchateľstvo zločin porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a iné a bol jej uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Skutok, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie, spáchala len krátko potom, čo sa vrátila z výkonu trestu.

Pri úvahe o treste a jeho výmere súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, po zvážení všetkých okolností prípadu, stupňa spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaných, vychádzajúc z trestnej sadzby, ktorá je pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona v rozpätí od 7 do 12 rokov, vychádzajúc z toho, že v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; (v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije), súd zohľadnil uvedené skutočnosti, zohľadnil to, že obžalovaná M. U. už v minulosti bola za zločin odsúdená a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/248/2008 zo dňa 10.06.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu sp. zn. 23To/109/2009 zo dňa 08.10.2009 a obžalovaná N.Á. U. bola v minulosti dva krát odsúdená taktiež za zločin a to rozsudkom Okresného súdu Prievidza 1T/248/2008 zo dňa 10.06.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23To/109/2009 zo dňa 08.10.2009 a tiež rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/37/2010 zo dňa 16.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 2To/69/2010 zo dňa 28.10.2010, zohľadňujúc túto skutočnosť prihliadal na ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona a uložil takto upravený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Je potrebné konštatovať, že obe obžalované boli v minulosti viackrát súdom trestané, boli už vo výkone trestu, pričom opätovne sa dopúšťajú tejto majetkovej trestnej činnosti. Napriek uloženým nepodmienečným trestom je zrejmé, že tieto nemali na obžalované prevýchovné účinky a je preto potrebné týchto páchatel'ov izolovať od spoločnosti, od možnosti páchania ďalšej trestnej činnosti a takýmto spôsobom chrániť majetok iných osôb pred páchatel'mi. Keďže obe obžalované už boli v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd ich v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Keďže si poškodená náhradu škody neuplatnila, súd o tejto nerozhodol.

Súd má za to, že takto uložené tresty sú dostatočné a splnia svoj účel z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§306 odsek 2 Tr. poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§309 odsek 1 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§308 ods. 2 Tr. poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§307 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§308 ods. 2 Tr. poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Tr. poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§308 ods. 1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným

právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku), (§ 45 ods. 1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.